

αυτοοργανωμένο απεργιακό καφενείο

Ημέρα πανελλαδικής απεργίας. Ξύπνημα στις 9. Σήμερα δε θα πάω στη δουλειά, απεργώ. Είναι μια καλή ευκαιρία να συναντήσω κι άλλους συναδέλφους και συναδέλφισσες, εκτός από αυτούς που γνωρίζω απ' το σωματείο, να συζητήσουμε τα προβλήματα που έχουμε στις δουλειές μας. Θα κατέβω στην πορεία. Αν χρειαστεί θα αντιπαρεταθώ με όποιο αφεντικό αναγκάζει άλλους/ες εργάτες/τριες να δουλεύουν σήμερα. Γνωρίζω ότι απεργία σημαίνει να μπλοκάρουμε για όσο αυτή διαρκεί κάθε παραγωγική διαδικασία, κανέναν εργάτη και καμία εργάτρια να μη δουλέψει, κανένα εμπόρευμα να μην παραχθεί, κανένα αφεντικό να μη βγάλει κέρδος. Πρώτα απ' όλα όμως **ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΙΩ ΕΝΑ ΚΑΦΕ να ξυπνήσω...**

Τέτοιες μέρες εύκολα μπορεί κανείς να παρατηρήσει μια κραυγαλέα αντίθεση μεταξύ λόγου και πράξης. Από το πρωί εκατοντάδες ή χιλιάδες (τις περισσότερες φορές) απεργοί κατακλύζουν τα καφέ της πόλης απολαμβάνοντας στη σκιά το δροσερό καφεδάκι ή παίρνοντας ένα καφέ για το δρόμο. **Φυσικά παραβλέποντας το γεγονός ότι γι' αυτή τους την απόλαυση κάποιος εργάζεται και μάλιστα σε ιδιαίτερα εντατικές συνθήκες.** Είναι γνωστή τακτική των αφεντικών να υποχρεώνουν (με όλους τους πιθανούς εκβιαστικούς τρόπους: απειλές/κλάψα/υποσχέσεις) τους εργάτες και τις εργάτριες να δουλέψουν. Φτάνουν δε και στο σημείο να εφευρίσκουν και να εφαρμόζουν δικούς τους κανόνες και "εργατικά δικαιώματα" όπως για παράδειγμα στην πλατεία Όλγας όπου μετά από συμφωνία των αφεντικών οι εργαζόμενοι/ες θα μπορούν να κατέβουν στην πορεία αν και εφόσον στις 12 (δηλαδή μετά το τέλος της πορείας) πιάσουν απευθείας δουλειά.

Πολλές είναι οι προσεγγίσεις όσον αφορά το συγκεκριμένο φαινόμενο. Από την υπεκφυγή και τη λογική του τύπου "εγώ με ένα καφέ θα αλλάξω την κατάσταση;" έως και πιο σαδιστικού περιεχομένου λογικές του τύπου "αφού αποφάσισε να δουλεύει μέρα απεργίας θα τον κάνω να το μετανιώσει (sic)". Και στις δύο προαναφερόμενες λογικές το αποτέλεσμα είναι κοινό: **Τα αφεντικά σε μέρα απεργίας έχουν βγάλει μια μικρή περιουσία και φυσικά την επόμενη φορά θα κάνουν ότι περνάει απ' το χέρι τους για να μη μείνει το μαγαζί κλειστό.**

Απ' την πλευρά μας η απεργία είναι ένα ακόμα πεδίο προώθησης της **αυτοοργάνωσης**. Όπως και κάθε πτυχή της ζωής μας, από τις πολιτικές διαδικασίες, τα συλλογικά εγχειρήματα, τις πορείες, τις καταλήψεις και τις παρεμβάσεις μέχρι τις καθημερινές συναναστροφές στα αυτοδιαχειριζόμενα καφενεία, τις συλλογικές κουζίνες και τις συναυλίες. **Η αυτοοργάνωση είναι κάτι απλό που πολύς κόσμος έχει ξεχάσει. Είναι το να βρεις όσους/ες θέλουν να κάνουν κάτι (από το πιο εύκολο μέχρι το πιο δύσκολο) και να το κάνετε μόνοι σας, χωρίς να αναθέτεις δουλειές κι ευθύνες σε άλλους, χωρίς να μεσολαβούν εμπορευματικές σχέσεις, χωρίς να ψάχνεις χορηγούς και διαφημίσεις.** Με αυτή τη λογική δε θα είμαστε εδώ σε κάθε απεργία να φτιάχνουμε αντί για σας καφέδες αλλά θα το κάνουμε με χαρά όσο αυτή η λογική αγκαλιάζεται από όλο και περισσότερο κόσμο.

Για όλους τους προαναφερόμενους λόγους ο καφές που θα φτιαχτεί εδώ δεν έχει κάποιο χρηματικό αντίτιμο. Το καφενείο λειτουργεί με **ελεύθερη συνεισφορά**, δηλαδή όποιο ποσό θέλει να δώσει ο καθένας και η καθεμία για να ενισχύσει το εγχείρημα.

Αυτοοργανώνοντας την καθημερινότητά μας, αντιστεκόμαστε στα σχέδια του κράτους και των αφεντικών προτάσσοντας την αλληλεγγύη μας σ' όλα τα καταπιεζόμενα κομμάτια της κοινωνίας.

ΧΩΡΙΣ ΕΣΕΝΑ ΓΡΑΝΑΖΙ ΔΕ ΓΥΡΝΑ

ΕΡΓΑΤΗ ΜΠΟΡΕΙΣ ΜΕ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΜΕΝΗ ΦΡΑΠΕΔΙΑ

συλλογικά εγχείρημα λόγου και δράσης, Πέρασμα